

Стрѣлчо.

Ой, ой! я виждь! ты ли си Фросинке?
какъ, какво си дошла да правишь тука?

Фросинка.

Каквото правя навсякадъ: Бръкамъ ся въ нѣкои работицы, и правя добро на хората до колкото ми иде от-рѣжки. На този свѣтъ, Стрѣлчо, всякъ единъ трѣба да трѣси да ся препитава съ искусството си, а хора, като мене, отъ какво друго могатъ да чакатъ прехраната си, ако не отъ посредничества и отъ хитрость?

Стрѣлчо.

Да не бы да имашъ нѣкоя работица съ господарьтъ? . . .

Фросинка.

Такова нѣщо. Имамъ съ него една работица, за която надѣяся чѣще мя награди както трѣба.

Стрѣлчо.

Той ли? Бога ми, Фросинке, ты ще да си най хитрата жена, ако можешъ истъргна една само парица отъ рѣцѣтъ му. Парытъ тука сѣ твърдѣ скѣпо нѣщо.

Фросинка.

Има нѣкои работы, които не сѣ като другитѣ. Отъ тѣхъ чилѣкъ сѣ може да искара нѣщичко.

Стрѣлчо.

Да мя прощавашъ, амà не знаешъ какво